

Τῇ Κυριακῇ Γ' τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέσρῃν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ

τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ εὐθύς, ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου, οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ Κύριε, ἐκέκραξα· ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου... φάλλονται τὰ τέσσαρα κατανυκτικὰ τοῦ ἤχου, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, τὰ δύο τοῦ Κυρίου Ἰωσήφ, καὶ τὸ ἐν τοῦ κυρίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, καὶ τρία τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον.

Κ^{Γα} υ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σακου σο ον
μου ει σακου σον μου Κυ ρι ε²² Κυ ρι ε ε κε κρα ξα
προς σε ει σακου σο ον μου προ σχεις τη φω νη της
δε η σε ω ως μου²² εν τω κε κρα γε ναι με προς
σε ει σακου σον μου Κυ υ ρι ι ε²²
Κ^{Γα} α τευ θυν θητ ω η προ σευ χη η μου ως θυ μι α
μα ε νω πι ο ον σου²² ε παρ σις των χει ρω ων μου
θυ σι α ε σπε ρι νη ει σακου σον μου Κυ υ ρι ι
ε²²

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου. ²²χ

Θ^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου²²
Μ^{Νη} η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν
α μαρ τι ι αις²²

Σ^{Νη} υν αν θρωποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο
μι ι αν ^{Νη} και ου μη συνδυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυτων ^{Γα} ^{Νη}

Π^{Γα} αι δεν σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ^Δ ^Δ ε λαιον δε α μα ρτω λου ^Δ μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου ^Μ ^{Γα} ^{Νη}

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι ι αις αυ των ^Δ ^Δ κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των ^{Γα} ^{Νη}

Α^{Νη} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν
θη σαν ^{Νη} ^{Πα} ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^Δ ^Δ δι

ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην ^Μ ^{Γα} ^{Νη}

Ο^{Νη} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου ^Δ ^Δ
ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λησ την ψυ χη ην

μου ^{Γα} ^{Νη}

Φ^{Νη} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ ^{Πα}

νε στησαν το ο μοι και αποσκανδαλων των ερ

γαζομενων την ανομιαν

Πεσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρ

τωλοι καταμονας ειμι εγω εως αν πα

ρε ελθω

Φωνη η μου προς Κυριον εκκραξα φω

νη μου προς Κυριον εδεηθηθην

Εκχεω ενωπιον αυτου την δεησι

ιν μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Εντω εκλειπειν εξ εμου το πνευμα μου και συ

εγνωστας τριβους μου

Ενοδωταυτη η επορευοο μην εκρυ

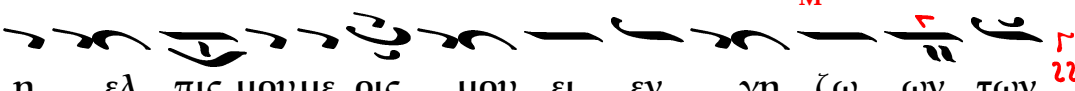
ψαν παγιδαιμοι

Κατενοουν εις τα δεξια α και επε

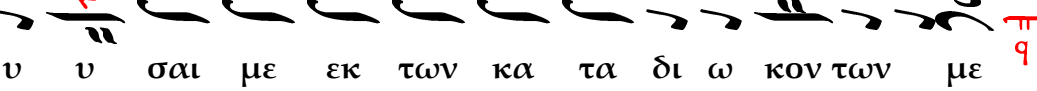
βλεπον και ουκ ην ο επιγιγνσκων με

Απωλετο φυγη απ εμου και ουκ εστιν

 ο εκ ζη τω ωντηνψυ χη ην μου
Ε^{Nη}

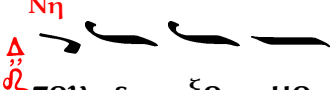
 κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

 η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Π^{Nη}

 ρος χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

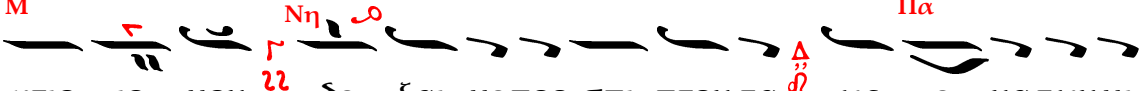
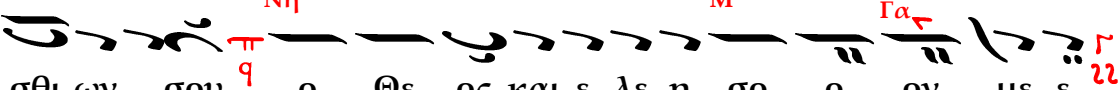
 θην σφο ο δρα
Ρ^{Nη}

 υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με

 ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

(Τέσσερα κατανυκτικά τοῦ ἤχου)

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

 του ε ξο μο

 λο γη σα σθετω ο νο μα τι ι σου
Ω^{Γα}

 ς ο α σω τος υι ος ηλ θον κα γω οι

 κτιρ ιρ μον δε ξαι με προ σπι πτον τα ως ε να των μι

 σθι ων σου ο Θε ος και ε λε η σο ο ον με ε
 Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,

 ε ως ου αν τα πο δω ως

 μοι
Ω^{Nη}

 ς ο πε ρι πε σων εις τους λη στας και τε

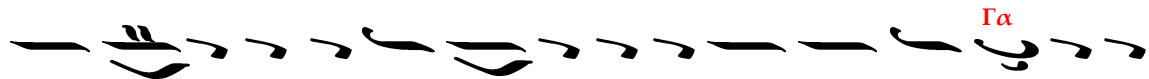
τραυ μα τι σμενος ου τω κα γω ω πε ρι ε πε σα
 εξ ε μων α μαρ τι ων και τε τραυ μα τι σμε νη υ
 παρ χει μου η ψυ χη προς τι να κα τα φυ υ γω ο
 υ πευ θυνος ε γω ει μη προς σε τον ευσπλαγχνον των ψυ
 χων τον ι α τρον ε πι ι χε ε επ ε με ε ο Θε
 ος το με γασου ε ε ε λε ος

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
 ει σα α κου

σον της φω νη ης μου
 Ως την συ κην την α καρπον μη εκ κοψης με Σω
 τηρ τον α μαρ τω λον αλλ ε πι πολ λω τω ε ε τει
 συγ χω ρη σιν μοι δω ρησαι αρ δευ ων μου την ψυ χην
 τοις δα κρυ σι της με τα νοι οι ας ι να καρ
 πο ον προ σε νε ε γ κω σοι ε λε η μο συ υ νης

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω νη ην

της δε η σε ω ως μου
 Ως Η λι ος υ παρ χων δι και ο συ υ νης φω

 τα γω γη σον τας καρ δι ας των σε υμ νουν των Κυ ρι ε

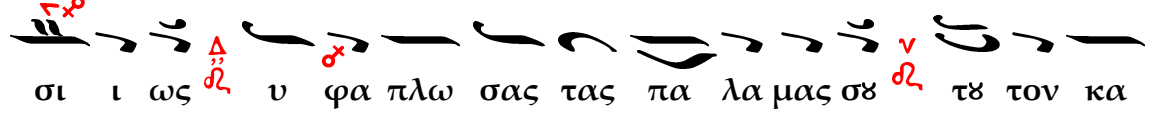
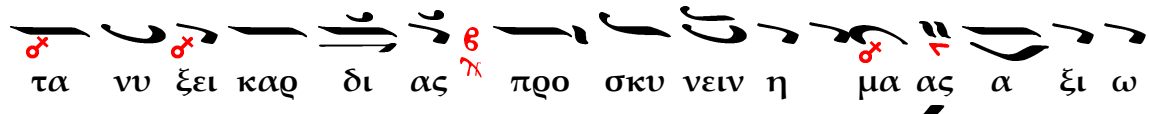
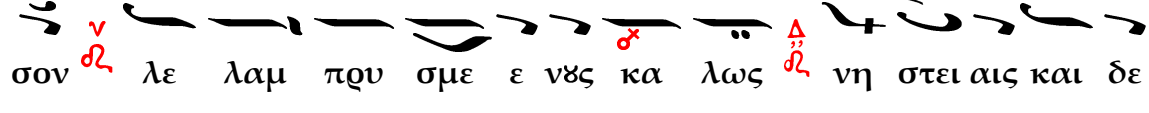
 δο ο ξα α σοι

Στιχηρὰ Προσόμοια. Ποῖημα Ἰωσήφ.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίῳ. Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται;

 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε ε στιν
K
 υ υ ρι ε ο ε πι Σταυ ρ θ ε κδ

 σι ι ως υ φα πλω σας τας πα λα μας σθ τθ τον κα

 τα νυ ξει καρ δι ας προ σκυ νειν η μα ας α ξι ω

 σον λε λαμ πρυ σμε ε νθς κα λως νη σται αις και δε

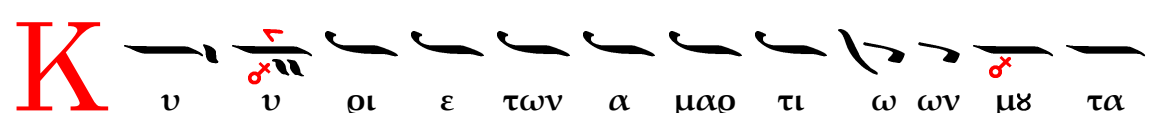
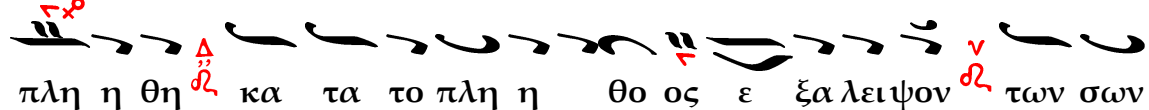
 η σε σι και εγ κρα τει α και ευ ποι ῖ α ως α

 γα θο ος και φι λα ανθρωω πος

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

 ηλ πι σεν η ψυ

 χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι ον
K
 υ υ ρι ε των α μαρ τι ω ων μα τα

 πλη η θη κα τα το πλη η θο ος ε ξα λει ψον των σων

οι κτιο μων πα νοι κτι ι ιο μον και τον Σταυ ρο
 ον σϛ ϛ α ξι ω σον εν κα θα ρα α τη ψυ χη
 και βλε πειν και προσ πτυσ σεσ θαι εν τη πα ρϛ ϛ ση της
 εγ κρα τει ας ε βδο μα δι ως Φι λα ανθρωω προς

Ἔτερον. Ποίημα Θεοδώρου.

Ἦχος Γα ϝ

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

Πα
 ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ι ον
M ε γι στον θαυ μα το Ευ υ λον ο ρα ται εν
 ω Χρι στος σα ρ κι ε σταυ ρω ω θη προ σκυ
 νει ο κο ο ο σ μος και φω τι ζο με νος α να
 κρα α ζει ω τϛ Σταυ ρϛ ϛ τη δυ να μει και θε
 ω ρϛ με νος δαι μο νας και αι αι ει και εκ
 τυ πϛ με νος τϛ τϛ ϛ φλε γων δει κνυ υ ται μα κα ρι ζω
 σε το α α χρα ντον Ευ λον τι μω και προσκυ νω εν
 φο βω και Θε ον δο ξα ζω τον δι α σϛ μοι χα ρι ζο

μενον ζω ηντην α τε λε ευ τη η τον

(τρία προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου)

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἦχος Νη ς

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ
ἐκ πα σων των

α νο ο μι ων αυ τς

Κ υ ρι ε συ το α σθε νε ες της αν

θρω ωπων ως ε πι στα με νος φυ σε ως ζω σον εν και

ρω της νη στει ει ει ας ι σχυν η μα ας και αι κρα

ται ω σον κα τα πα θω ων και εχ θρων νο ς με νων

ως ευσπλαγχνος α πα θει ει α ψυ χης τει χι σας

τς δο ξα ζειν σς το ε ε λε ε ος

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν,

παν τες οι λα οι

Κ υ ρι ε συ τον Α θλο φο ο ρον εκ σκο

ο τς προς φως της θει ας σκη νω σε ως τη τς Πα ρα κλη

τς εμ πνε ε ευ σει ως α γαθος με τε ποι η σας

και κραται ο ονκατ εχ θρων α νε δει ξας ο πλι την
 σθ δι α τσ το α ρι στευ ων ε δο ξα σε ε σε φι
 λα ανθρωω πε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
 με ε νει εις τον αι ω να

K υ υ ρι ε συ ται των Μαρ τυ υ ρων πρε σβει
 ει αις ως α γα θος και φι λανθρωπος φυ λα ξον η μας
 εν τη σκε ε ε πη των νο σ με νων πτε ρυ γων σθ
 και κα θα ρω ως και α γνωσ α ξι ω σον θε α σα
 σθαι την τρι η με ρον σθ Λο γε ε ξα να στασιν ως
 ε ευσπλαγχνος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ σύντομον.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἦχος Νη ς

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
 τι

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μη ην

K υ υ ρι ε δε ξαισης Μη τρο ος ι κε σι

ι αις και σπλαγχνισθεις ε πι καμφθη τι σω σον α παν γε

νος αν θρω ω ω πων των δο ξα ζον των το κρατος ος

και εκ λυ τρωσαι η μας της πλα νης τς α λα στο

ρος και ε λε ε η σον ε λε η μον και σφαλ μα των

δι δα α φε σι ι ι ιν

Τὸ ἀργόν.

Κύριε εἰ καὶ κριτηρίω. Ἦχος Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

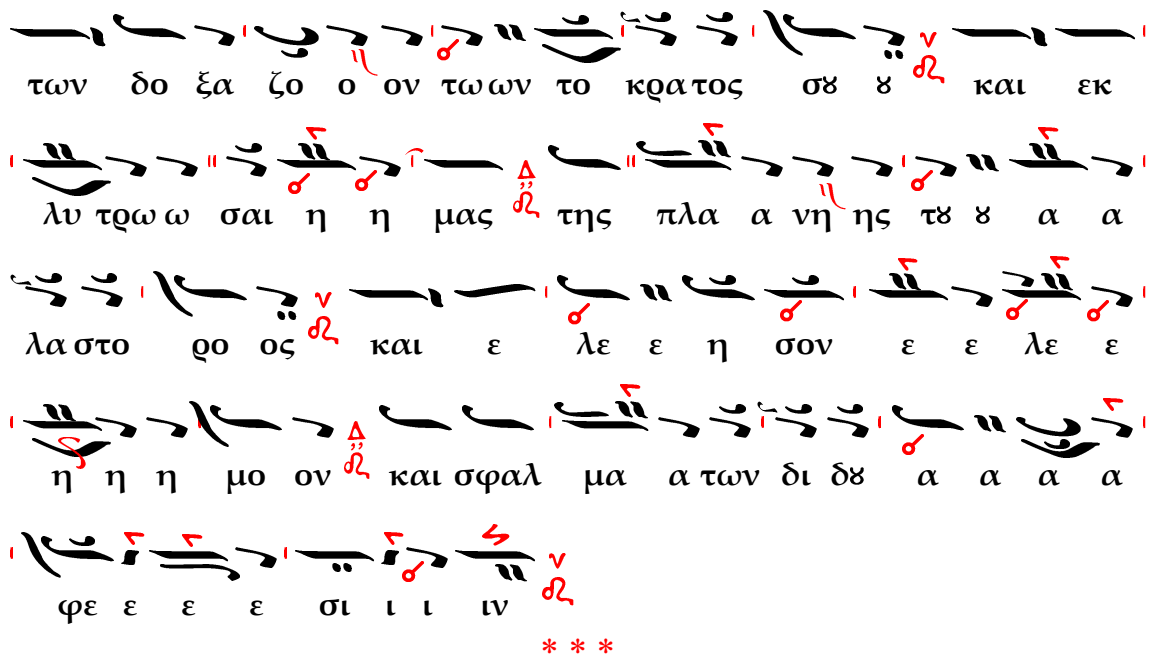
K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω

ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

K υ υ ρι ε δε ξαισης Μη τρο ος ι κε σι

ι ι αις και σπλαγχνισθεις εις ε ε πι καμφθη τι

σω ω σον α α παν γε νος α α αν θρω ω ω πων

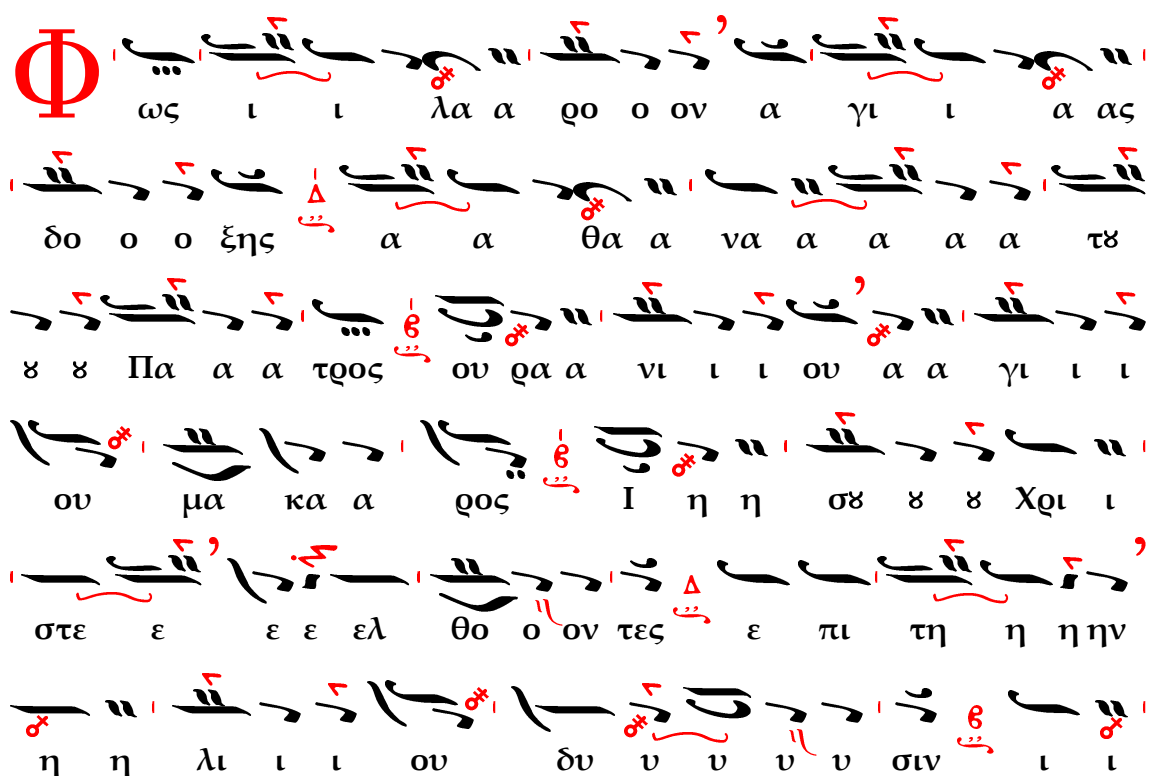

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

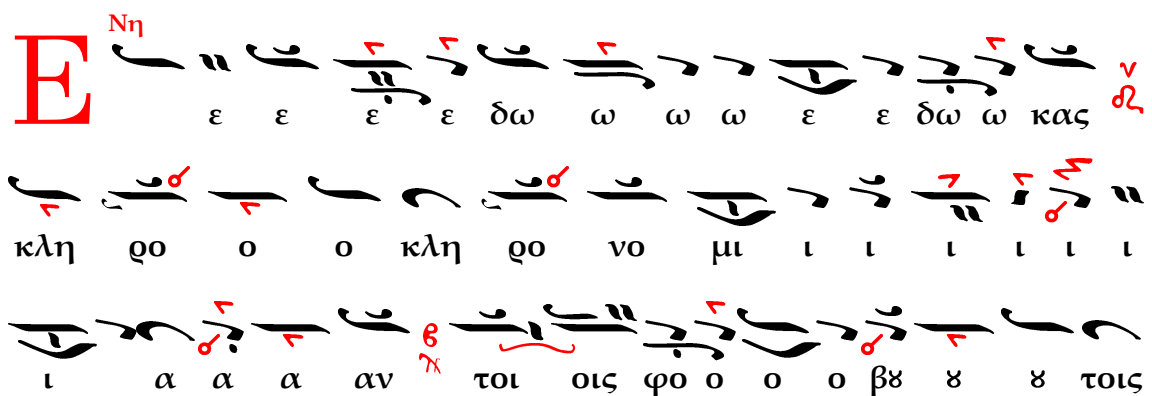

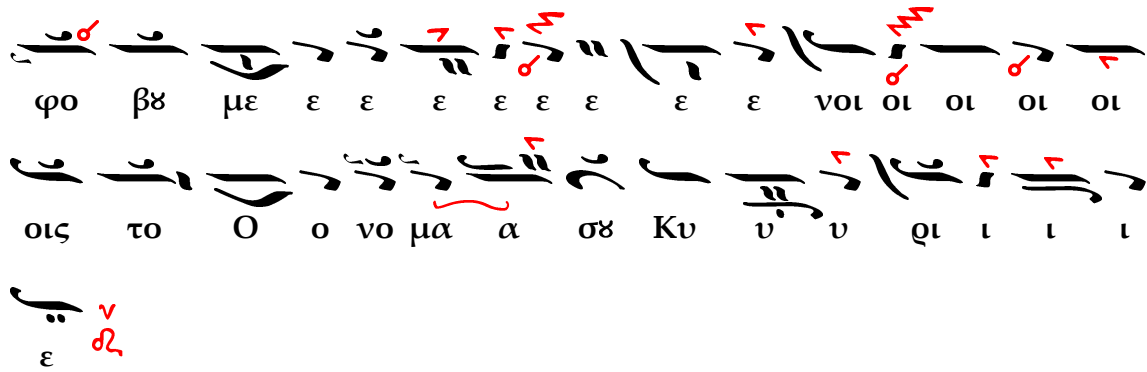
ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

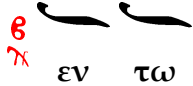
Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

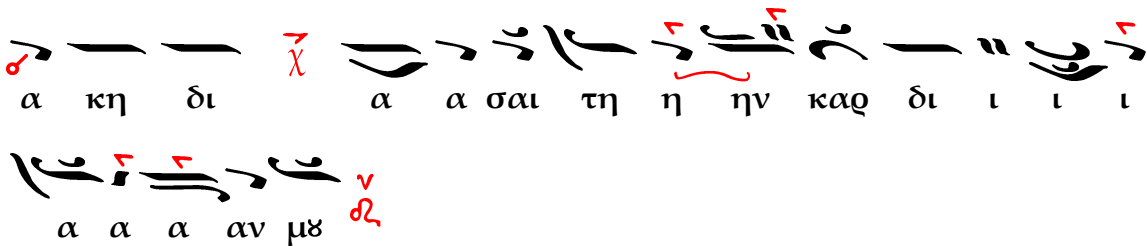
Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν τὸ μέγα προκείμενον ὡς ἀκολούθως·

Ἐχὸς ἰσχυρὸς Νῆος

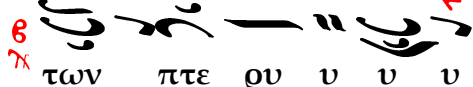

Στίχ. α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα εν τω

τὸ αὐτό.

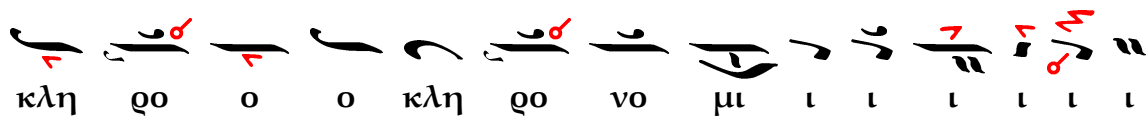
Ἐδωκας κληρονομίαν...

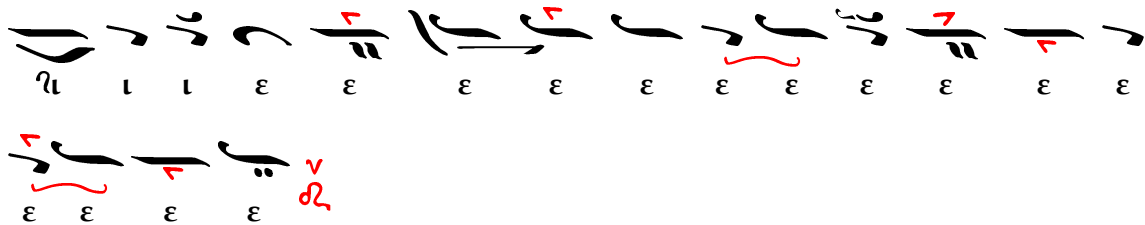
Στίχ. β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ των πτε ρυ υ υ υ

τὸ τρίτον

Ε^{Νη} ε ε ε ε δω ω ω ω ε ε δω ω κας

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν παῖσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ

σαι ^M το ο ο ομ μα α ια α α α ^{Δι} εις 8
 ρα α νο ο ο ο ο χο ο ο ο ον ^M 8
 τολ μω ω ω ω ω ω ο ο ο τα α α α
 α α ια α α α λα α α ας ε γω ^M ^Δ εκ
 των πο νη ρω ω ω ω ω ιω ω ων μ8 ^{Nη} ⁹ πρα α
 α ξε ε ε ε ε ε ιε ε ε ων ^{Πα} ^ν α αλ λω ω
 ως ο ο ο ο ο Τε ε ε λω ω ω ω
 ω ω ω ω ιω ω ω ω νης ⁹ στε ε να α α α
 α α α α α ξα ας ^M ^φ κρα αυ γα α α α α α
 α α α α α α α α α ζω ω κραυ γα α ζω
 σοι οι οι οι οι οι οι ^{Πα} ^Δ ο Θε ος ι λα α α α
 α α σθη η τι ι ι ι ι ι ι ι ι μοι ^{Δι} ^ν τω ω
 ω ω ω ω α α α α μα α α α αρ τω ω
 ω ω ω ω ω ιω ω α α μα α αρ τω ω ω ω
 ω ω λω ^Δ ^{Νη} ² και Φα ρι ισ σα ι ι κης υ πο κρι ι
 ι ι σε ε ω ως ^{Δι} ⁶ ⁷ ρυ υ υ υ υ υ υ υ σαι αι

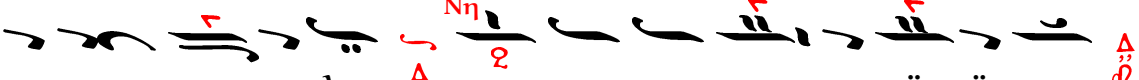
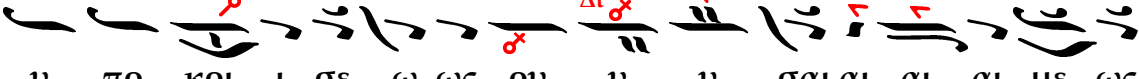
αι αι αι ρυ υ σαι αι αι με ε ως μονος ε ε
 ε ευ σπλα α αγ χνος

Προς σε η ρα τας ο φθαλ μος μ τον κα τοι κεν
 τα εν τω ρα νω I δε ως ο φθαλ μοι δε λων
 εις χει ρας των κυ ρι ων αυ των ως ο φθαλ μοι παι
 δι σκης εις χει ρας της κυ ρι ας αυ της ου τως οι
 ο φθαλ μοι η μων προς Κυ ρι ον τον Θε ον η μων
 ε ως ρ ρ οι οι κτει ρη η η η σαι αι
 η η η μας

Τὸ αὐτό. Ἐκ τοῦ Δοξασταρίου τοῦ Γεωργίου Βιολάκη.

Ἦχος Νη ρ

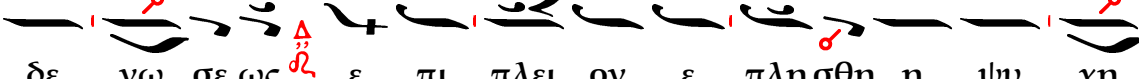
Α τε νι σαι το ο Ο ο ομ μα εις ρ ρα α
 νον ρ το ολ μω ο τα α α α λα α ας ε ε γω
 εκ των πο νη ρω ω ων μ πρα α α α ξε ε ε ε
 ων αλλ ως ο Τε λω ω νης στε ε να α ξας
 κραυ γα α α α α ζω ω ω ω σοι ο Θε ος ι

 λα α α α σθη η τι ι ι μοι οι τω ω α μα

 αρ τω ω ω λω και φα ρι σα α ι ι κης

 υ πο κρι ι σε ω ως ρυ υ υ σαι αι αι αι με ως

 μο ο ο νος ε ε ε ευ σπλα α αγχνος

Εἶτα τὸ Μαρτυρικόν. Ἦχος ὁ αὐτός.

 Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε Ε λε η σον η

 μας ο τι ε πι πο λυ ε πλη σθη μεν ε ξ

 δε νω σε ως ε πι πλει ον ε πλη σθη η ψυ χη

 η μων το ο νει δος τοις ευ θυ νη σι και η ε

 ξ δε νω σις τοις υ πε ρη φα νοις

 Μ αρ τυ ρες Κυ ρι ου παν τα το πον α γι α ζε τε και

 πα α σαν νο σον θε ε ρα πευ ε τε και νυν πρε σβευ σα

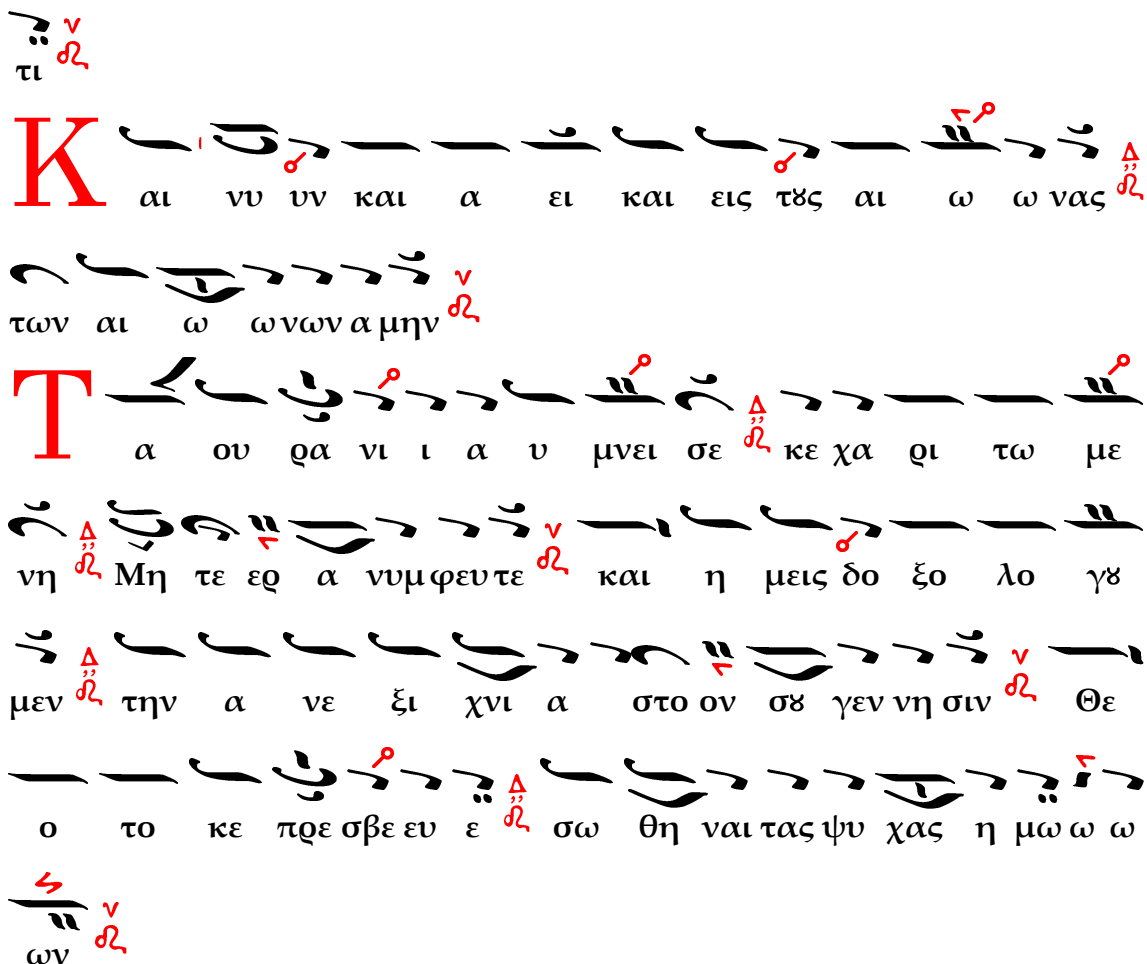
 τε ρυ σθη η ναι των πα γι δων του ε χθρου τας ψυ

 χας η μων δε ο ο με ε θα

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Νη ς

 Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ κάτωθι τροπάρια, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων
ποιοῦμεν μίαν μεγάλην μετάνοιαν πλὴν τοῦ τελευταίου.

Ἦχος $\pi^{\lambda} \dot{\eta}$ Κε ρ

Θ ε ο το ο κε Παρ θε ε νε ^{ν'}₂₂ χαι ρε κε χα
ρι τω με ε νη Μα ρι ι α ο Κυ ρι ος με τα
σθ ^u_q ευ λο γη με νη η συ εν γυ ναι ^{ν'}₂₂ ξι ^u_q και ευ λο
γη με νος ο καρ πο ος της κοι λι ας σθ ^u_q ο τι Σω
τη ρα ε τε ε κε εστων ψυ χων η η μων ^u_q

Β α πτι στα τθ Χρι στθ ^{ν'}₂₂ παν των η μων μνη σθη
τι ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν των α νο μι ων η μων ^u_q σοι
γαρ ε δο θη χα α ρις πρε σβε ευ ει ν υ περ η μων ^u_q

Δόξα.

Ι κε τευ σα τε υ περ η μων ^{ν'}₂₂ α γι οι Α πο
στο λοι και Α γι οι πα αν τες ^{ν'}₂₂ ι να ρυ σθω μεν κιν δυ
νων και θλι ψε ων ^u_q υ μας γαρ θερ μος προ στα α τας ^u_q προς

τον Σω τη η ρα κε κτη με ε θα ^u₉

Καὶ νῦν.

Υπο την σην ευσπλαγχνι ι αν ^{v'}₂₂ κα τα φε ευ γο
μεν Θε ο το κε ^u₉ τας η μω ων ι κε σι ι ας ^{v'}₂₂
μη πα ρι ι δης εν πε ρι στασει ^u₉ αλλ εκ κιν δυ νων λυ τρω
σαι η μας ^{v'}₂₂ μο ο νη α γνη ^{v'}₂₂ μο ο νη ευ λο γη
με νη η η η ⁷_u₉

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον μ'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς (ἢ τοὺς ἄρχοντας) ἡμῶν στερέεωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (ἢ τὴν ἁγίαν μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ποιοῦμεν τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες ἐν ἐκάστη ἓνα στίχον τῆς εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα ποιοῦμεν μετανοίας μικρὰς ιβ' καὶ πάλιν μίαν μεγάλην, ἐπαναλαμβάνοντες τὸν τελευταῖον στίχον τῆς εὐχῆς.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Εὐλόγησον.

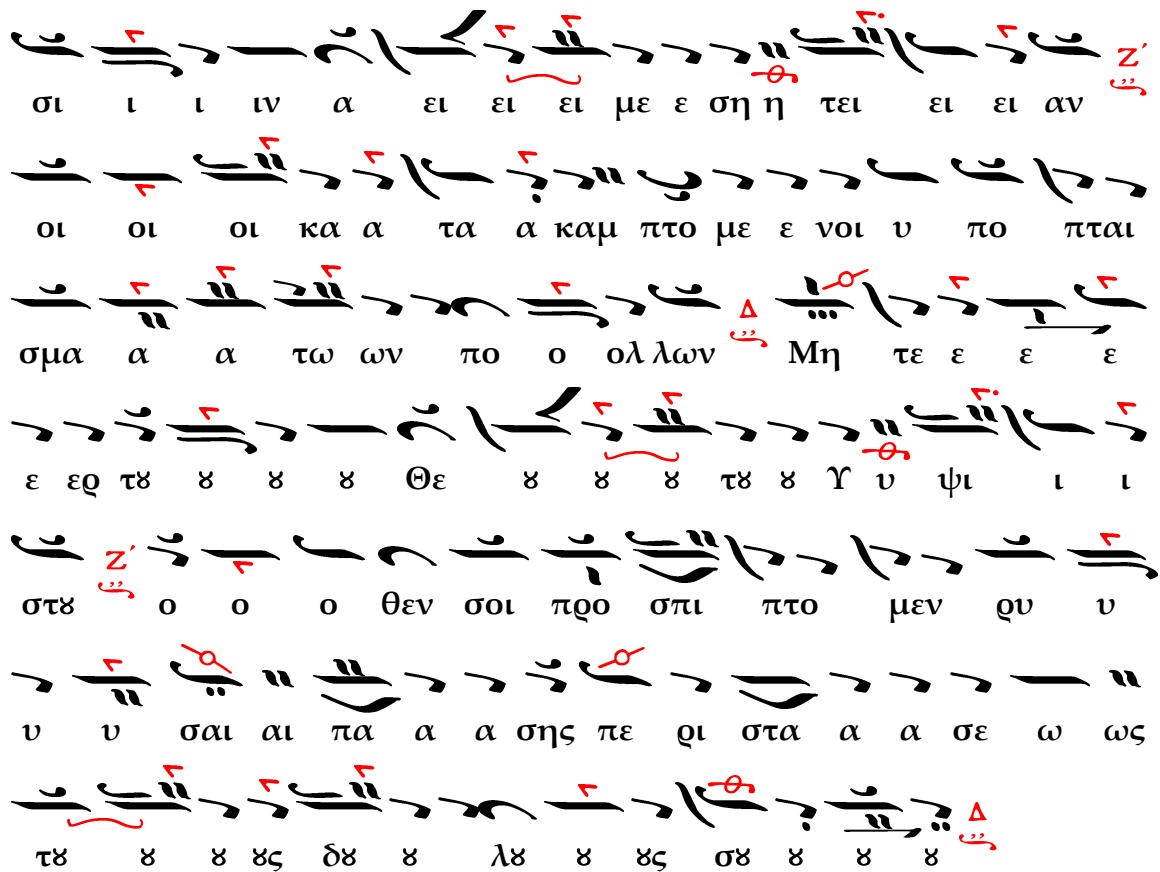
Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), [οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν,] καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πρὸ δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν ψάλλει ὁ χορὸς τὸ παρὸν θεοτοκίον.

Ἦχος Δι - Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι σται τη κρα ται αι αι α α α σθ
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε

Καὶ ὁ ἱερεὺς, στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπιλέγει· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπας ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *